

jf. § 68, kan en foranstaltning, der ikke indebærer institutionsanbringelse eller mulighed herfor, ændres til en sådan foranstaltning, hvis det f.eks. på grund af en indtrådt forværring af den dømtes tilstand eller ny kriminalitet må anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Har retten i medfør af § 72 ved kendelse f.eks. ændret en foranstaltning, der lyder på ambulant behandling, til en foranstaltning, der medfører behandling i eller under tilsyn af hospital for sindslidende, omfattes denne kendelse også af ordet »afgørelse« i den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 2, 2. pkt. Dette forudsætter dog, at den kriminalitet, som sagen bygger på, er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 2, 1. pkt.

Pligten for anklagemyndigheden til at indbringe spørgsmålet om opretholdelse af den tidsbestemte foranstaltning for retten 5 år efter afgørelsen gælder alene, hvis spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af foranstaltningen, jf. straffelovens § 72, ikke har været forelagt for retten inden for de sidste to år, f.eks. fordi spørgsmålet om opretholdelse af foranstaltningen har været forelagt for retten på den dømtes initiativ 4 år efter dommen.

Den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 3, regulerer de foranstaltninger, der ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 1. Hermed sigtes til foranstaltninger, der ikke medfører institutionsanbringelse eller mulighed herfor, og som ikke er fastsat som led i en lempelse af en tidligere tidsbegrænset foranstaltning, der medfører institutionsanbringelse eller mulighed herfor, jf. den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 1, 2. pkt. For sådanne foranstaltninger gælder, at der ved afgørelsen skal fastsættes en længstetid for foranstaltningen, der ikke kan overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse forlænge længstetiden. I modsætning til foranstaltninger efter den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 1, 3. pkt., der kan forlænges med 2 år ad gangen, jf. ovenfor, kan den samlede længstetid for foranstaltninger efter den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 3, ikke overstige 5 år, jf. den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 3, 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer i forhold til gældende ret, at der for sådanne foranstaltninger indføres en tidsbegrænsning af foranstaltningens varighed til maksimalt 5 år. Med den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 3, tilsigtes ingen ændring af straffelovens § 68 og § 72, jf. § 68. I tilfælde, hvor det f.eks. på grund af en indtrådt forværring i den dømtes tilstand eller ny kriminalitet i foranstaltningstiden må anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, udelukker den foreslåede bestemmelse

i § 68 a, stk. 3, således ikke, at der i medfør af § 72, jf. § 68, afsiges kendelse, hvorved en foranstaltning, der omfattes af stk. 3, ændres (skærpes) til en foranstaltning, som omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 1, eller efter omstændighederne stk. 2.

Til nr. 2 (straffelovens § 69, stk. 2)

Ophævelsen af § 69, stk. 2, er en konsekvens af den foreslåede nye bestemmelse i § 69 a.

Til nr. 3 (straffelovens § 69 a)

Befandt gerningsmanden sig ved den strafbare handling foretaget i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af de psykiske funktioner, og som ikke er af den i § 16 nævnte beskaffenhed, kan retten, såfremt det findes formålstjenligt, i stedet for at idømme straf træffe bestemmelse om foranstaltninger som nævnt i § 68, 2. pkt., jf. den gældende bestemmelse i straffelovens § 69, stk. 1.

Efter den gældende bestemmelse i § 69, stk. 2, skal der, hvis en afgørelse efter stk. 1 medfører, at den dømte skal anbringes i institution, eller hvis afgørelsen giver mulighed herfor, ved dommen fastsættes en længstetid for opholdet, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse fastsætte en ny længstetid.

Det foreslås, at denne ordning ændres således at der, hvis afgørelsen medfører, at den dømte skal anbringes i institution, eller giver mulighed herfor, skal fastsættes en længstetid for foranstaltningen på 5 år og en længstetid for opholdet, der i almindelighed ikke kan overstige 1 år, jf. den foreslåede § 69 a, stk. 1. Endvidere medfører den foreslåede bestemmelse i lighed med den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 1, 2. pkt., at længstetiden på 5 år også omfatter foranstaltninger, som senere fastsættes efter § 72, jf. § 68, og som medfører en lempelse af den hidtidige foranstaltning, jf. herved bemærkningerne ovenfor til den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 1, 2. pkt.

Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse fastsætte en ny længstetid på 2 år (ad gangen) for foranstaltningen, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 68 a, stk. 1, 3. pkt., eller en ny længstetid for opholdet. Der sigtes hermed til tilfælde, hvor den dømtes tilstand er blevet forværret på en sådan måde, at den pågældende frembyder fare for andre, eller hvor der i øvrigt ved længstetidens udløb foreligger et åbenbart behov for at fortsætte en behandling eller pleje, der er motiveret af kriminalitetsforebyggende hensyn.